

[Hedelund.]

til Gennemførelsen af dette Lovforslag, men til hurtig Gennemførelse, saaledes som den højtærede Minister udtalte Ønske om i sin Forelæggelsestale.

Weygaard: Under Forhandlingerne om Sygekasselovens Revision i 1927, der jo alene formede sig som en Nedsækning af Statstilskuddet til Kasserne, lovede den højtærede Sundhedsminister Kompensation for Medicintilskuddets Bortfald, og for saa vidt kan det foreliggende Lovforslag vel derfor betragtes som et Led i den højtærede Ministers Bestræbelser for at indfri sit Løfte i saa Henseende.

Socialdemokratiet kan slutte sig til dette Forsøg paa at yde Sygekasserne i det mindste nogen Lettelse i Medicinudgifterne. Jeg har allerede ved Sygekasselovens Revision i 1927 henledet Opmærksomheden paa de den Gang eksisterende Insulinpriser, og ser vi paa Priserne paa Leverpræparaterne i Øjeblikket, maa man erkende, at disse Priser baade for Sygekasserne og for Sygekassemedlemmerne er svimlende høje. Nu vil jeg dog gøre den Bemærkning, at for Insulinpræparaternes Vedkommende giver det forelagte Lovforslag sikkert i nok saa høj Grad en Besparelse for Statskassen som for Sygekasserne, idet Insulinet nu i Mod-sætning til i 1927 i meget stor Udstrækning betales af Invalidforsikringsfonden. Det gælder saaledes for alle Invaliderentnydere, som søger derom, men ogsaa for alle Invå- lidentesøgere. Men derudover er det blevet saadan, heldigvis, at de Sygekassemedlem- mer, der ikke er Invaliderentnydere eller -søgere, kan faa Insulin fra Invalideforsik- ringsfonden, selv om det ganske vist kun kan ske gennem særlig Ansøgning og Ind- sendelse af Bilag og Oplysninger, der i nogen Grad dækker Begrebet Trangsatte. For de Folk, jeg her har nævnt, vil dette Forslag ikke betyde nogen Lettelse for Kas- serne, men derimod formentlig i høj Grad for Statskassen. Fra socialdemokratisk Side kan vi naturligvis kun med stor Tilfredshed hilse enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at lade Staten træde til som en prisregu- lerende Magt i Samfundet og ydermere som Garant for Varens Kvalitet. For Insulin- prisens Vedkommende vil Lovforslaget altsaa kun faa økonomisk Betydning for de Med- lemmer, der af en eller anden Grund faar Afslag paa deres Begæring om Insulin fra Fonden, samt for Sygekassemedlemmer, som enten er over 62 Aar, eller som er uden Ind- fødsret og derfor udelukkede fra at kunne faa Insulin fra Invalideforsikringsfonden.

Der staar i Lovforslagets § 2, at Mini- steriet for Sundhedsvæsen bemyndiges til at fastsætte Prisen for Præparaterne. Jeg vil gerne herom fremkomme med en kort Bemærkning. Der staar nemlig i Bemærk- ningerne til Lovforslaget, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Det er Ministeriets Tanke, at Ud- salgsprisen for de omhandlede Præparater skal fastsættes saaledes, at den dækker Institutts Udgifter ved deres Erhver- velse og Fordeling“.

Men hvad er det at dække Institutts Ud- gifter? Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Sundhedsminister vilde være i Stand til at erklære, at her naturligvis kun kan tænkes paa Driftsudgifterne, saaledes at Anlægssummen for det store og kostbare Institut ikke kommer med ind i Dæknings- beregningen. Der staar ikke noget om, at det kun er Driftsudgifterne, der her er Tale om; og der er jo fra tidligere Tid sørgelige Erfaringer for Kasserne at se tilbage paa i saa Henseende. Jeg skal saaledes bringe i Erindring, hvad Seruminstitutts Prispoli- tik medførte for faa Aar siden, saaledes om jeg anførte i min Tale ved Sygekasselovens første Behandling i Samlingen 1926—27 — det findes i Tidenden Sp. 2930 —, at Prisen paa en Æske med 100 Antithyroidin- tabletter pludselig og uden Varsel steg fra 2 Kr. til 15 Kr. for nøjagtig det samme Kvantum. En saadan Prispolitik maa vi naturligvis fra Socialdemokratiets Side ad- vare imod. Men da Sagen skal i Udvalg, og der saaledes vil blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa dette, skal jeg nøjes med ved denne Lejlighed at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Hendriksen: Jeg kan ganske tiltræde den højtærede Sundhedsministers Bemærk- ninger ved Forslagets Fremsættelse om, at Seruminstituttet i de 30 Aar, det har be- staaet, har vist sig at være til uvurderlig Gavn og Nytte for Landet. Men jeg er ganske uenig med den højtærede Minister, naar han betegner dette Lovforslag som et lille Forslag. Det synes jeg ikke, man kan sige, idet Forslaget, som det foreligger, har vidtrækkende Konsekvenser og delvis vil indføre Monopol, som det ærede Medlem Hr. Weygaard har udtalt, paa et stort Omraade. Dette finder jeg farligt og betænkeligt og vel en nærmere Under- søgelse værd. Hvis det drejede sig om et enkelt Præparat, som f. Eks. det meget omtalte Leverpræparat mod den farlige Form for Anæmi, laa Sagen ganske ander-